

ВПЛИВ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН НА СИСТЕМУ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Вища освіта *Великобританії* відповідає унітарній дворівневій системі до рівня докторантури. Існує декілька докторантур, але переважає PhD. У 1992 р. колишні політехніки були приєднані до університетського сектора, вони одержали повний університетський статус і право присвоювати ступені.

Немає офіційних вказівок щодо тривалості навчання в університетах, так само термінологія і структура ступенів можуть бути різними в різних університетах. Сучасні системи освіти Англії, Уельсу, Шотландії та Північної Ірландії відрізняються певними деталями, але основні їхні структури подібні. Усі університети Великобританії мають високий рівень автономії у визначенні курсів, програм і методів навчання. Загальну політику у вищій освіті здійснює Міністерство освіти й науки шляхом розподілу матеріальних ресурсів. Посередницькі функції між урядом та університетами покладені на три ради університетських фондів (Англії, Шотландії та Уельсу). До складу цих рад входять представники закладів вищої освіти з регіонів Великобританії, шкіл та ліцеїв, роботодавців. Таке широке представництво дає змогу поєднати інтереси держави й вищих шкіл, досить об'єктивно оцінюючи останні. Для цього з 1996 р. розширюється кількість критеріїв, за якими має визначатися якість навчальних послуг і рівень закладу. Консультативним органом в оцінюванні є комітет ректорів, який з 1992 р. перейменований на Комітет з якості вищої освіти.

Визначальну роль у сучасній вищій освіті Великобританії відіграє Відкритий університет, що став зразком наслідування в усьому світі. Його створення (1969 р.) пов'язується з ім'ям відомого лейбористського діяча Гарольда Вільсона. Доступ до навчання (переважно заочного і рекордно різноманітного щодо засобів і методик) вільний. Тому кожен може обрати для себе одну із сотень програм нижчого чи університетського рівнів.

Іспанія – європейська країна з багатовіковою культурою й багатими традиціями, однією з яких є повага до освіти. Перший іспанський університет був заснований у Саламанці ще в 1218 р. Навчальні заклади Іспанії надають якісну освіту класичного зразка, причому за досить символічними цінами. Упродовж останніх років Іспанія здійснює реформу системи освіти, при цьому велика увага приділяється її відповідності європейським стандартам.

За іспанськими законами вищу освіту можуть надавати тільки університети. Система вищої освіти Іспанії відзначається виключною однорідністю, адже аж 98 % студентів навчаються в університетах

(Centro), поза якими готують лише фахівців з туризму, ремесел та деяких інших видів занять. Більшість із них державні, але є невелика кількість приватних, а також ті, що належать церкві. Дипломи державних вищих навчальних закладів у цілому цінуються вище, ніж приватних. Серед університетів більшість мають класичний набір програм навчання, але є кілька політехнічних, а також Відкритий університет дистанційного навчання.

Д.С. Гончаренко

ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ У НАВЧАННІ СТУДЕНТІВ

Головним завданням вищого навчального закладу на сучасному етапі є підготовка фахівців, здатних нестандартно, гнучко і своєчасно реагувати на зміни, які відбуваються у світі. Тому для підготовки студентів до професійної діяльності в майбутньому і використовуються інноваційні методи навчання у виші. Такі методи передбачають інтерактивне навчання.

Інтерактивне навчання – це спеціальна форма організації пізнавальної діяльності, що має за мету створення комфортних умов навчання, за яких кожен студент відчуває свою успішність та інтелектуальну спроможність. Суть інтерактивного навчання полягає в тому, що навчальний процес відбувається за умови постійної, активної взаємодії всіх студентів; викладач і студент є рівноправними суб'єктами навчання.

Інтерактивне навчання сприяє формуванню навичок та вмінь як предметних, так і загальнонавчальних; виробленню життєвих цінностей; створенню атмосфери співробітництва, взаємодії; розвитку комунікативних якостей. Технологія передбачає моделювання життєвих ситуацій, використання рольових ігор, спільне розв'язання проблем.

У порівнянні з традиційними формами ведення занять, в інтерактивному навчанні змінюється взаємодія викладача і студента: активність педагога поступається місцем активності студентів, а завданням педагога стає створення умов для їх ініціативи.

У ході діалогового навчання студенти вчаться критично мислити, вирішувати складні проблеми на основі аналізу обставин і відповідної інформації, зважувати альтернативні варіанти, приймати продумані рішення, брати участь у дискусіях, спілкуватися з іншими людьми. Для цього на заняттях організовується парна і групова робота, застосовуються дослідні проекти, рольові ігри, йде робота з документами і різними джерелами інформації, використовуються творчі роботи.

Студент стає повноправним учасником навчального процесу, його досвід служить основним джерелом навчального пізнання. Педагог не дає